

Formand for Retspolitisk Forening, Noe Munck, skriver mindeord om Per Walsøe, Hellerup, 80 år.

Højesteretsdommer Per Walsøe er død. For en højesteretsdommer var hans karriere højst usædvanlig. Efter en længere årrække som advokat blev han i 1993 den første advokat, som blev udnævnt til dommer i Højesteret.

Per Walsøe var i en årrække et aktivt medlem af og i tre år (1989-1992) formand for Retspolitisk Forening, hvis stærke humanistiske værdier på en samfundsanalytisk baggrund han i den grad delte. Her gjorde han en stor og vigtig indsats for at forbedre de svagere stillede samfundsborgeres retsstilling.

Hans grundholdninger deles formentlig af en hel del andre i juriststanden, men det særlige ved Per Walsøe var, at han også realiserede sine værdier i praktisk handling som advokat. Med en af de højeste juridiske eksaminer nogensinde lå den juridiske verden åben for ham. Men han gik ikke efter karriere eller høj indtjening. Han valgte derimod at føre sager for mindrebemidlede medborgere, hvis sager han kunne stå inde for, bl.a. var han specialist i ansættelsessager. Ofte til et reduceret salær. Samtidig førte han også store principielle sager for udsatte befolkningsgrupper, eksempelvis for de grønlandske fangere, der blev tvangsforflyttet fra deres boplads i Thule-området. Han skrev en bog om sagen, der er beskrevet som et bevægende og usædvanligt menneskeligt dokument. Her inddrog han også samtaler med fangerfamilierne og med grønlandske politikere. Bogen findes på dansk, grønlandsk og engelsk. Tilknytningen til Grønland fortsatte, da han i 1994 blev formand for den kommission, der skulle revidere det grønlandske retsvæsen.

Et væsentligt ønske for ham var at imødegå økonomisk ulighed. Derfor indførte han ligeløn på sit advokatkontor, således at rengøringsassistenten og den ældste senioradvokat (Per Walsøe selv) fik samme timeløn.

Per Walsøes personlige mod til at stå ved sine holdninger var usædvanlig. Da han mødte som advokat i Højesteret, ønskede han ikke at bære den obligatoriske advokatkappe, da den var med til at skabe en distance til hans klienter. En handling, der dog ikke udelukkede ham fra at blive opfordret til at søge stillingen som dommer i samme ret.

Endelig kan det nævnes, at Per Walsøe i sine unge dage også fik tid til at dyrke badminton på højeste niveau. Det kulminerede i 1970, da han ved vandt det uofficielle verdensmesterskab (All England) i mixed double.